

ת"פ (באר שבע) 18583-09-24 - מדינת ישראל נ' ראשד סראחנה (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו הובא

ת"פ (באר-שבע) 18583-09-24 - מדינת ישראל נ' ראשד סראחנה תושבי איו"ש - בעצמו הובא שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 18583-09-24
מדינת ישראל

נגד

ראשד סראחנה (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו הובא
אנס עגלוני (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו הובא
באמצעות שב"ס
בית משפט השלום בבאר-שבע
[25.09.2024]

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

ע"י ב"כ עו"ד גל קנדלקר

ע"י ב"כ עו"ד האיל אבו גרה

גזר דין

הנאשמים 1 ו- 2 הורשעו על-פי הודאתם, בתאריך 22/09/24, בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף
12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

מעובדות כתב האישום בהן הודו הנאשמים עולה כי ביום 05/09/24 בפזורת שבט אלסייד, בשטח מדינת ישראל, שהו
הנאשמים שהינם תושבי הרשות הפלסטינאית בתחום מדינת ישראל וזאת לאחר שנכנסו לשטח ישראל שלא כדין, מבלי
שהחזיקו בידיהם אישורי כניסה או שהייה בישראל כדין, בניגוד לחוק הכניסה או עבודה בישראל כדין. הכל כמפורט
בכתב האישום.

הצדדים אינם במחלוקת לעניין המתחם העונשי, ב"כ הנאשמים עתר לעונש משותף ושווה לשני הנאשמים שעניינו הרף
התחתון דהיינו חודשיים מאסר בפועל, והתחשבות לענין הרכיבים הכספיים בשל המצב הכלכלי של הנאשמים.
כאשר ב"כ המאשימה עתרה ביחס לנאשם 1, הרף הנמוך אך לא התחתון של מתחם העבירה, בהיותו נעדר עבר
פלילי שהודה.

ואילו לענין הנאשם 2 עתרה למיקומו ברף הבינוני בשל עברו ובכלל זה עבירה של תקיפת חל בשנת 2014 וכניסה
וישיבה בישראל שלא כדין בשנת 2018. לצד עונשים נלווים מאסר מותנה קנס כספי והתחייבות.
כמו כן, ב"כ הנאשמים ציין את תכלית כניסתם לישראל של הנאשמים לצרכי עבודה, וכן הרחיב בכל הקשור לצורך
הכלכלי של הנאשמים בעת כניסתם לישראל, לנסיבותיהם, להודאתם וקבלתם הדין.

מתחם העונש ההולם

בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") את מתחם העונש ההולם יש לקבוע בהתחשב בערכים המוגנים בחוק, במידת הפגיעה בהם ולאור נסיבות הקשורות לביצוע העבירה ופסיקה נוהגת.

כניסה לישראל בניגוד לחוק פוגעת בזכותה של המדינה לבחון הבאים בשעריה ולהציב תנאים לכניסתם, בין היתר, במטרה להגן על בטחון המדינה והציבור, כמו גם שיקולים כלכליים של משאבי התעסוקה והסדרתם. בימים בהם מדינת ישראל נמצאת במלחמה קשה שנכפתה עליה, נוכח מתקפת פתע רצחנית של ארגון הטרור חמאס בה נחטפו ונרצחו אזרחים וחייילים, בוודאי קיים שינוי נסיבות מהותי במצבה הביטחוני של מדינת ישראל המצריך בחינה מחודשת של מתחם הענישה, גם מקום בו נסיבות הכניסה לישראל הן לצרכי פרנסה. שינוי מתחם הענישה על רקע המצב הביטחוני נכון ביתר שאת במחוז הדרום, עת חדירת המחבלים שביצעו מעשי זוועה בין היתר כלפי פעוטות, ילדים, נשים, וקשישים, שוטרים וחייילים, נעשתה מאזור גבולות המחוז הדרומי.

בחינת מתחם העונש ההולם על רקע המצב הביטחוני נדון בעפ"ג (ב"ש) 31211-10-23 מדינת ישראל נ' אלנגאר [פורסם בנבו] (22.10.23) (להלן: "פסק דין אלנגאר") נקבע כי המלחמה אשר נכפתה על מדינת ישראל מהווה שינוי נסיבות קיצוני המקיים את הנסיבות אליהן התייחס בית המשפט בהלכת אלהרוש, ביחס למצב הביטחוני השורר במדינת ישראל בכלל ולאירועי הזוועה שהתרחשו באזור הדרום בפרט.

בעניין אלנגאר, בית המשפט המחוזי ערך הבחנה חשובה בין סוגי העבירות הקיימות בחוק הכניסה לישראל, וקבע כי בעבירה של כניסה ושהייה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק, מתחם העונש ההולם ינוע בין 2-7 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בפסקי הדין שנתנו בעת האחרונה בבית המשפט המחוזי בכלל וביתר שאת במחוז דרום בעניינם של שוהים בלתי חוקיים שנכנסו לישראל, נקבע כי מתחם העונש העקרוני ההולם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין בתקופת הלחימה נע בין חודשיים עד שבעה חודשי מאסר בפועל. ראה בעניין זה עפ"ג (מחוזי ב"ש) 60575-05-24 מדינת ישראל נ' פרעון [פורסם בנבו] (29.5.24), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 25013-05-24 מדינת ישראל נ' חרוב [פורסם בנבו] (12.5.24), בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 38420-05-24 מדינת ישראל נ' גונדי (ניתן ביום 22.5.24, לא פורסם), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב ואח' [פורסם בנבו] (6.11.23), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 21243-12-23 מדינת ישראל נ' סויטי [פורסם בנבו] (13.12.23). וכן עפ"ג 68409-05-24 מ"י נ' אלעררה מחוזי באר שבע.

מאז תחילת מצב החירום אמנם חלפו למעלה ממספר חודשים, אולם המלחמה עדיין בעיצומה ומתנהלת בזירות רבות, בצפון ובדרום. המתרחשות הביטחונית בה שרויה המדינה, והפיגועים המתרחשים תדיר הופכים את החשש לביצוע פיגועים לממשי ומבוסס, בעיקר על ידי אלו הנכנסים משטחי הרשות הפלסטינאית שלא כחוק. עוד נתתי דעתי לכך שלא נלוו לעבירת השהייה הבלתי חוקית עבירות נוספות וכן על פי המוצהר תכלית הכניסה הייתה לצרכים כלכליים. עדיין הסכנה הביטחונית קיימת גם בנכנסים על רקע כלכלי. לענין מי שיש לו עבר פלילי ובכלל זה גם כניסה לישראל שלא כדין, הרי שהעונש אמור להיות מחמיר יותר מהנאשם 1 שהוא נעדר פלילי, כששניהם הודו וקיבלו על עצמם הדין. לענין הקנס ודווקא בעבירות שיש בהן היבט של תכליות כספיות, הדרך למיגורם עוברת דרך עונשים כספיים ולפיכך, ובהתאם לעפ"ג 68409-05-24 וכן מדיניות הענישה הרווחת, ובנסיבות הקשורות בתכלית המוצהרת אף לאחר ה"07/10/23" יש להטיל גם רכיבים נלווים ובכללם מאסר מותנה, התחייבות, קנס כספי בסבירות. מתחם הקנס הכספי יעמוד על סך 1,000 ₪ ל 3000 ₪ בהתאם לסביר ולראוי בנסיבות כניסתם של שוהים בלתי חוקיים, תוך שיקולי מניעת הכבדה מערכתיים, ומנגד, סכומים ריאליים כמצוות המחוקק ביחס למצב הכלכלי והשלכותיו. לאור האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם בעת הזו נע בין 2 ל 7 חודשי מאסר בפועל והקנס הכספי נע בין: 1,000 ₪ ברף התחתון ל 3,000 ₪. קביעת העונש ההולם בתוך המתחם אין במקרה זה שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העבירה. תיקון 113 לחוק העונשין מורה כי קביעת העונש בתוך המתחם תעשה תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם. לפיכך, אתן משקל לקולא להודאת הנאשמים במיחוס להם בהזדמנות הראשונה. כמו כן אתן משקל לקולא לכך שהנאשם 1 נעדר עבר פלילי, לעומת הנאשם 2. בכל הנוגע לעתירת המאשימה, לקבוע את העונש ברף הנמוך של המתחם לנאשם מספר 1 וברף הבינוני לנאשם 2 שיש לו עבר רלוונטי וקרוב יחסית מ-2018, נקבע בהלכת אלהרוש כי: "מתן משקל לשיקול הרתעת היחיד ראוי רק למקרים של נאשמים רצידיוויסטים או נאשמים שבנוסף לעבירת השב"ח ביצעו עבירות נלוות", ואילו ביחס להרתעת הרבים נקבע באותו עניין כי: "יש ליתן משקל מוגבר לשיקולי ההרתעה בשל מידת האפקטיביות המוגבלת שלה בעבירת השב"ח לצרכי פרנסה". העבירה דנן בוצעה לאחר 07/10/23, ויש ליתן לכך משקל לחומרה שכן המראות והתודעה לא הספיקה להרתיע בעת מלחמה מלבצע העבירה.

במכלול השיקולים שפורטו לעיל, מצאתי כי יש טעם בהחמרה מידתית ומדודה המבוססת על שיקולי הרתעה, נוכח המצב הביטחוני במיוחד בעת הזו, כאשר האיום בפיגועי טרור הקשורים לאזורי איו"ש ופנים הארץ גוברים, ובמיוחד כאשר ביצוע העבירה היה לאחר 07/10/23 על כל המשמעויות וחומרת התודעה הקשורה בעבירות הגבול. רשויות האכיפה מעמידות לדין גם מלינים, מעסיקים והענישה הולכת ומחמירה, כדי לאכוף את החוק בהקשר זה ואולם, אין בפני בית המשפט בכל מקרה ומקרה את הפרטים הראייתיים או האחרים הנוגעים לכל תיק ותיק. העבירה אותה עברו הנאשמים ברורה ובהשוואה לנאשמים רבים המובאים לדין, לא מצא בית המשפט מקום לטענת הפליה. העונשים הרווחים דומים ומכאן גם נגזרים עונשיהם של השניים בהבחנה כמפורט. בית המשפט נתן משקל מופחת לעובדת עברו של הנאשם 2 אולם נתן משקל ראוי לביצועה של עבירה זו במסגרת עברו משנת 2018 במסגרתה נכנס לישראל ושהה שלא כדין.

הטענה לגבי הצורך בהבחנה בשל הבדלי מיקום שהייתם בין נאשמים אחרים- שוהים בלתי חוקיים, בין ערים בעלי אוכלוסיות שונות, או מיקומים גאוגרפיים מקבל משקל נמוך, משום שאין להבדיל בין הערים השונות, והמעבר בתוך ישראל שהיא מדינה קטנה ממקום למקום, אינו מצדיק הבחנה בין עיר לעיר ויש פנים לכאן ולכאן בטיעונו של הסניגור גם לחומרה ובמיוחד באזור הדרום בעת הזו.

לאור כל האמור לעיל מצאתי כי יש למקם את עונשם של הנאשמים בהבחנה ביניהם הנאשם 1 ברף הנמוך של המתחם ונאשם 2 ברף הבינוני. העבירה היא חמורה והצורך בתודעה אחרת ובאכיפה מחייבת ענישה הולמת. מי שעבר עבירה זו בעבר ושוב ובמיוחד לאחר השבעה באוקטובר לא שת לבו לכל הקורה בישראל, אין לו מורא מן הדין, והדין חייב להשיגו ולהרתיעו כמו גם להרתיע אחרים שמי היה מאמין כי עבירה זו תיעבר בתוך המלחמה בעת הזו. רק בשל הודאתו נמנע בית המשפט מלהחמיר יותר בעונשו של נאשם 2.

הענקתי משקל להודאת הנאשמים ולקבלתם הדין, למכלול טענות הסניגור ולכן לא העמדתי העונש ברף הגבוה של המתחם.

אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם 1 ראשד סרחאנה, את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 75 יום החל מיום מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי בן 3 חודשים שלא יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

ג. התחייבות על סך 2,000 ₪ להימנע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ביצוע עבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

ד. קנס בסך 1500 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15/11/24.

ביחס לנאשם 2 אנס עגלוני, החלטתי לגזור את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, שיימנו החל מיום מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי בן 3 חודשים שלא יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

ג. התחייבות על סך 2,000 ₪ להימנע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ביצוע עבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

ד. קנס בסך 1500 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15/11/24.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תבטל את הדיונים הבאים הקבועים בתיק.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשפ"ד, 25/09/2024 במעמד הנוכחים.

אריה דורני-דורון, שופט

הנאשם 1 לאחר שהוזהר כדין:

אני מתח

[פרוטוקול הושמט]

בפניי והיא מהוה אסמכתא לפי דין.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשפ"ד, 25/09/2024 במעמד הנוכחים.